

Indenrigsministeren: Jeg er ikke i Tvivl om, at det kan staffles tilveie til næste Samling, men jeg maa dog alligevel gjøre Indsigelse imod den Benyttelse, som det ærede Medlem vil gjøre af mine Ord. Jeg var mig nemlig fuldt bevidst, at det var et Arbejde af ikke lidet Omfang og ikke smaa Vanskeligheder, og jeg kan derfor meget tydelig minde, at jeg tog et udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til Tiden, et Forbehold, som ganske vist heller ikke er gaaet mig af Glemme, og som derfor har været en Drivspæder for mig til at ønske at kunne have forelagt Loven i denne Samling, men jeg har ikke kunnet gjøre det.

J. M. Hansen: Forespørgselen gaar ud paa, hvorvidt den høitærede Minister kan forelægge Forslag til Lov om den kommunale Beskættning. Det er altsaa et fuldstændigt Indbegreb af Alt, hvad der henhører til den kommunale Beskættning, som de ærede Forespørgere have ønsket skulde komme frem fra den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal ikke nu gaa ind paa, hvorvidt dette lader sig gjøre i denne Samling, men der er en Del af den kommunale Beskættning, som har staaet paa Dagsordenen i flere Aar, og som ikke blot vedrører den kjøbenhavnske Kommunalstat og Landboernes kommunale Beskættning, men som nu ogsaa er kommen frem for Kjøbstædernes Vedkommende gennem Kjøbstadkommissionen. Det er altsaa Noget, hvortil det har viist sig, at der føles Trang overalt i hele Landet, saavel i Hovedstaden som i Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg sigter til Fordelelingsmaaden af Formue- og Veilighedsafgiften og her i Kjøbenhavn altsaa af Indkomstafgiften. Der klages paa alle Steder over, at Mænd, som have Indtægter i en Kommune, kunne frigjøre sig for den kommunale Afgift af saadanne Indtægter, ad hvilke Veie de end maatte komme, og forsaavidt der er Spørgsmaal om Bidrag, der lignedes paa Formue og Veilighed, naar de ikke bo i Kommunen selv. Der anføres som sagt fra enhver Kommune i Landet, hvor et saadant Misforhold finder Sted, over, at Mænd, der drive en stor Be-

drift, som sidde i store, indbringende Embeder, som have store, indbringende Eiendomme i Byerne, kunne frigjøre sig fra at svare Afgift gennem Formue og Veilighed ved selv personlig at flytte udenfor Kommunen. Dette Forhold har staaet paa Dagsordenen flere Aar igennem, og det har flere Gange være lovet, at det skulde komme for. Da vi 1866 og 1867 forhandlede om Landkommunalloven, gjorde vi et alvorligt Forsøg paa at faae en Forandring i saa Henseende indført i den kommunale Beskættning. En Bestemmelse herom vedtoges af det høie Thing, og den gik kun ud igjen ved 2die Behandling, fordi den daværende Indenrigsminister, Estrup, udtrykkelig gjorde sin Tiltræden af Loven afhængig af, at denne Del af Loven gik ud, thi da vi alle eller dog det store Flertal ikke vilde risikere at tabe Loven i det Hele taget, fandt man sig i at lade denne Del af Lovforslaget gaa ud igjen. Dette er altsaa en Sag, i hvilken alle Landets Borgere, hvad enten de ere i Hovedstaden eller i Kjøbstæderne eller paa Landet, i flere Aar have trængt paa at faae en Reform. Nu vil jeg da spørge den høitærede Indenrigsminister, om han ikke med Hensyn til denne Del af den kommunale Beskættning vilde kunne indbringe et Forslag endnu i denne Samling. Denne Del af den kommunale Beskættning er nemlig bleven bearbejdet gennem flere Udvalg; den ligger for i Udvalgsbetænkningen med Hensyn til den kjøbenhavnske Beskættning, og den ligger for i Forslag, der stilledes til den Lov, jeg nylig nævnte, og som vedtoges her ved 2den Behandling, og det forekommer mig derfor, at det ikke vilde være vanskeligt for Regjeringen meget hurtigt at faae et Lovforslag af denne Beskæftighed forelagt. Den høitærede Minister vil maasse nu sige mig, at naar man vil indbringe et større og almindeligere Forslag, der skal omfatte Alt, hvad der vedrører den kommunale Beskættning, saa vil dette medføre en saadan Forandring i Beskættningen paa Formue og Veilighed, at det ikke vilde være rigtigt nu at vedtage en Lov for denne enkelte Side af den kommunale Beskættning, men dertil vil jeg bemærke, at den Forandring, som jeg kan tænke mig som den,